

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَسْعَ آيَاتٍ أَكْثَرُهُنَّ مُّؤْمِنُوْمَا

به اسم الله رحمان رحيم

الرَّاثِلُكَ أَيْتَ الْكِتَبِ الْحَكِيمِ^١ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ

الـزـ. اين است آيات کتاب حکیم * آیا هست برای مردم عجیب که

أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

وحی کردیم برای مردی از خود آنها که اخطرار ده بمردم و بشارت ده بکسان

اَمْتُوا آنَّ لَهُمْ قَدَّ مَرْصُدٌ قِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَقَالَ الْكُفَّارُونَ

با ایمان که برای آنهاست قدم صدق نزد رب آنها. گفتند مردمان کافر

إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌۚ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُۖ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

یقیناً اینست ساحری مبین * یقیناً رب شماست الله که خلق کرد آسمانها

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةٍۚ أَبْيَمِ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدْبِرُ

و زمین را در شش ایام باز مستولی شد بر عرش، اوست مدبر

الْأَمْرُ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

امر. نیست کدام شفیعی الا از بعد اذن او. اینست الله رب شما

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَكُونُونَ^٣ لِيَدِكُمْ رُجِعَكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ

کنید عبادت او را. ای چرا نمیشوید متذکر * بسوی اوست مرجع شما جمیعاً. وعده الله

حَقَّا إِنَّهُ يَبْدُو وَالْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجِزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

حق است. یقیناً کرد آغاز خلقت را باز دهد عودت آنرا تا دهد جزا بکسان با ایمان و

عَمِلُوا الصَّلَاحَتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ

با اعمال صالح منصفانه. و آنانکه کفر کردند برای آنهاست شراب از

حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ

آب جوشان و عذاب الیم چونکه همواره میکردنده کفر * اوست آنکه ساخت

الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَلَّ رَهْمَةً مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ

شمس را ضیاء و قمر را نور و کرد مقدر برایش منازل را تا عالم باشید از عدد

السَّمِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَحِّلُ

سالها و از حساب. نکرد خلق الله این را إلا به حق. میدهد تفصیل

الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيلِ وَالنَّهَارِ وَمَا

آیات را برای قومیکه دارند علم * یقیناً در اختلاف شب و روز و آنچه

خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَتِ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ

خلق کرد الله در آسمانها و زمین آیات اند برای قوم با تقوا * یقیناً

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَانُهُمْ

آنکه ندارند آرزوی لقای مارا و راضی اند به حیات دنیا و مطمئن اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ الْإِيمَانِ غَافِلُونَ^٧ أُولَئِكَ مَا وَهُمُ التَّارُ

برآن و آنانکه هستند از آیات ما غافل * آنها اند که ماؤا آنهاست آتش

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^٨ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ

بسبب آنچه میکردند کسب * یقیناً کسان با ایمان و با اعمال صالح را

يَهُدِّيْهُمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي

میکند هدایت آنهارا رب آنها بسبب ایمان آنها. میکند جریان از تحت آنها آنhar در

جَلَّتِ النَّعِيْمُ^٩ دَعْوَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ تَحِيَّتِهِمْ

جنات نعیم * دعا آنهاست آنجا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ تَحِيَّات آنهاست

فِيهَا سَلَامٌ وَ اخْرُدَ دَعْوَهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{١٠}

* آنجا سلام. و آخر دعای آنهاست که الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَوْ يُعِجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّاً سُتْرُجَ الْهُمَّ بِالْخَيْرِ لِقُضَى إِلَيْهِمْ

واگر میکرد معجل الله برای مردم شر را که عاجلاً میخواهند بجای خیر میشد فیصله برای آنها

أَجَلَهُمْ فَنَذَرُ اللَّهُ بِنَ لَا يَرْجُونَ لِقاءَ نَارٍ طُغِيَانٌ هُمْ بِعِمَّونَ^{١١}

اجل آنها. میگذاریم آنانرا که ندارند آرزوی لقاء مارا در طغيان آنها سرگردان *

وَإِذَا مَسَ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا إِلَيْنِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا

وچون مس کند انسان را ضرر دعا کند بما بپهلو و نشسته و استاده.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ثُرَّةً مَرَّكَانْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى صَرِّ مَسْكَةٍ طَكَّ لَكَ

وقتی دور کنیم ازاو ضرر او را میرود مثلیکه نکرده بود دعا بما از ضرریکه مس کرداورا. چنین

زِينَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{١٢} وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ

مزین میشود برای مسرفین آنچه میکردند عمل * و البته هلاک کردیم قرنها را از

قَبْلِكُمْ لَكُمْ أَظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا

قبل شما وقتی ظلم کردند و آمد برایشان رُسُل آنها با بیانات^۱ و نبودند

۱) بایینات: بانشانه های روشن.

لَيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ تَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ^{١٣} ثُمَّ جَعَلْنَا كُمْ

که آرند ایمان. بدینسان دهیم جزا قومی مجرمین را * باز ساختیم شمارا

خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِ هُمْ لَنْتَظِرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ^{١٤} وَإِذَا

خلاف در زمین از بعد آنها تا بینیم چگونه میکنید عمل * وقتی

تُتَلَى عَلَيْهِمْ أَيَّا تَنَا بَيِّنَتِ قَالَ اللَّهُمَّ لَا يَرْجُونَ لِقاءَنَا أَعْتِ

شود تلاوت به آنها آیات روشن ما، میگویند کسانیکه ندارند آرزو لقاء مارا، بیار

بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِيلٍ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ

قرآنی غیر از این یا بدل کن آنرا. بگو نیست مرا (اختیاری) که بدل کنم آنرا حسب

تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِنَّمَا أَخَافُ إِنْ

خواهش نفس. نمیکنم متابعت إلا آنچه میشود وحی بمن. من خوف دارم اگر

عَصَبَتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ فَاتَّكُونَهُ

سرکشم از ربم عذاب یوم عظیم را * بگو اگر میخواست الله نمیکردم تلاوت آنرا

عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِي كُمْ عُمْرًا مِنْ قَبْلِهِ

بـشـما وـ نـه اـدرـاك بـشـما اـزـآنـ. الـبـته زـيـست كـرـدم بـيـنـ شـما عـمـرى اـزـ قـبـلـ آـنـ.

أَفَلَا تَعْقِلُونَ^{١٦} فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ

چـرا نـمـيـكـنـيد تعـقـل * پـسـ کـيـسـت ظـالـمـتر اـزـ آـنـكـه اـفـتـرـاـ كـنـد بـرـ الله درـوغـى يـا

كـذـبـ بـرـايـتـه طـاهـه لـاـيـغـلـه الـجـرـمـونـ^{١٧} وـيـعـدـونـ مـنـ دـوـنـ

تكـذـيبـ كـنـد آـيـاتـ اوـراـ. يـقـيـنـاً نـباـشـد فـلاـحـ مجرـمانـ رـاـ * وـ مـيـكـنـد عـبـادـتـ بـدـونـ

اللَّهُمَّ لَا يُضْرِبُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَاعَاؤُنَا

الله آنچه نکند ضرر به آنها و نه نفع به آنها و میگویند اینها اند شفاعت گران ما

عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْسِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي

زند الله. بگو آیا میدهید خبر الله را برآنچه ندارد علم در آسمانها و نه در

الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَنِّي شَرِكُونَ^{١٨} وَمَا كَانَ النَّاسُ

زمین. سُبْحَنَهُ و بس عالی است از آنچه میکنید شریک * و نبودند مردمان

إِلَّا أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

الا امت واحد باز اختلاف کردند. و اگر نمیبود "کلمه سبقت" از رب تو

لَقُظِّيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ^{١٩} وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ

میشد فیصله بین آنها در هر آنچه میکردند اختلاف * و میگویند چرا نشد نازل

عَلَيْكُمْ آيَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ قَاتَنَظَرُوا إِنِّي مَعَكُمْ

بر او آیتی از رب او. بگو یقیناً غیب است از الله باشید منتظر و منم با شما

مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ۝ وَإِذَا أَذْفَنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءٍ

از منتظرین * وقتی ذائقه دهیم بمقدم رحمتی، از بعدیکه ضرر

مَسْتَهْمِمُ إِذَا هُمْ مَكْرُورُ فِي أَيَّاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرَأَطْرَافَ

مس کرد آنهارا، آنگاه آنهاراست مکری در آیات ما. بگو الله است سریعتر درمکر. یقیناً

وَسَكَنَابِكْتَبُونَ مَا تَمَكَرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

رُسل ما می نویسند آنچه میکنید مکر * اوست آنکه میدهد سیر بشما در بر و بحر.

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلُكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرْيَحَةٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا

حتی که باشید در کشتی‌ها. و جریان کنند با آنها باد خوش و فرح کنند از آن،

جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظُوا

می‌آید بر آن باد تند و می‌آید بر آنها موج از کل مکان و گمان می‌کنند

أَنَّهُمْ أَحْيَطُرُهُمْ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَلْ يُؤْمِنُ أَنْجَيْتَنَا

آنها شدند محاطه به آن، دعا می‌کنند الله را مخلصانه به دین او "اگر دهی نجات مارا

مِنْ هُنَّهُ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّكِّرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ

از این می‌شویم از شکرگزاران** چو داد نجات آنها را باز می‌کنند بغاوت

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا يَهُوا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعٌ

در زمین بغیر حق. یا ای مردم یقیناً بغاوت شما بر نفس شماست متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ذَهَبَ الَّذِينَ أَمْرَجُوكُمْ فَنُذِّهُوكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

حيات دنیا، باز نزد ماست رجعت شما، دهیم خبرشمارا برآنچه بودید عمل کنندگان *

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ إِلَّا كَمَا كَعَ آتَنَا لَهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ

یقیناً مثال حیات دنیاست مثل آییکه نازل کردیم آنرا از آسمان شد مختلط با آن

بَاتُ الْأَرْضُ مِثَالًا كُلُّ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ

نبات زمین، از همانکه میخورند مردمان و مواشی. حتی اینکه اخذ میکند

الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأَزَّيْنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدْ رُونَ عَلَيْهَا

زمین رنگهایش را و زینت میگیرد و گمان میکند اهلش که آنها اند قدرتمند برآن

اَتَهَا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَانُ لَمْ تَغُنَّ

می‌آید بر آن امر ما بیگاه یا پگاه پس می‌گزاریم آنرا دروشده مثلیکه هیچ نبردند بهره

بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَضِّلُ الْآيَتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ^{۲۴} وَاللهُ يَدْعُوا

دیروز. همچنین میدهیم تفصیل آیات را برای قومیکه می‌کنند فکر* و الله می‌کند دعوت

إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صَرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ^{۲۵} لِلَّذِينَ

بسوی دارِ السلام. و می‌کند هدایت هر کرا خواهد بسوی صراط مستقیم * برای کسان

أَحْسُنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهُقُ وُجُوهَهُمْ فَتَرَوْ لَا ذَلَّةٌ طَ

محسن احسان است و زیادتر. و نمی پوشاند روهای آنها را سیاهی و نه ذلت.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^{٣٤} وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ

آنها اند اصحاب جنت در همانجا خلد میکنند * و کسان کاسب بدی هارا

جَزَاءُ سَيِّئَاتِهِ لِمِثْلِهَا وَتَرْهِقُهُمْ ذَلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ حِلٌّ

جزاء بدی است بالمثل و می پوشاند آنها را ذلت. ندارند آنها بدون الله کدام

عَاصِمٌ كَانُهَا أَعْشِيشَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَاعًا مِنَ الْيَلِ مُظْلِبًا

العاصمی^۱. مانند اینکه پوشانیده چهره های آنها را قطعه از شب تاریک.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^{٢٧} وَيَوْمَ نَحْشِرُهُمْ جَمِيعًا مِنْ

آنها اند اصحاب آتش در همانجا خلد میکنند * و روزیکه حشر کنیم آنها را جمیعاً باز

نَقُولُ لِلَّهِ يُنَّ أَشْرَكُوا مَمْكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَثَرَكَاؤُكُمْ فَزَبَّلْنَا بَيْنَهُمْ

میگوئیم برای مشرکین جابجا باشید شما و شرکاء شما. وجودی میآوریم بین آنها

(۱) عاصم: پناه دهنده

وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ لَا كُنْتُمْ إِلَيْا نَأْتُبُدُونَ^{٢٨} فَلَعْنَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

و میگوید شرکاء آنها "نبودید" بما عبادت کندگان" * وكافیست الله شهید

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنِ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ^{٢٩} هُنَالِكَ تَبْلُوا

بین ما و بین شما بلکه بودیم از عبادت شما غافل * همانجا میشود خبر

كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَكَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ

هر نفس آنچه باقی گذاشت و رد شوند پیش الله، مولی آنها، "الحق" و گم میشود از آنها

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ

آنچه میکردند افترا * بگو کی دهد رزق بشما از آسمان و زمین، آیا کی

يَمْلِكُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْبَيْتِ وَيُخْرِجُ

مالك بر شنوانی و بینائی و کی میکند خارج حیات را از میت و میکند خارج

الْبَيْتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسِيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ

میت را از حیات و کیست مدبر امر. بازمیگویند الله. پس بگو

أَفَلَا تَتَقَوَّنَ^{٣١} قَدْ لِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا

چرا نمیکنید تقوا * و اینست الله رب شما، "الحق". باز چیست بعذاز الحق إلا

الضَّلَالُ وَجَأْتِ تُصْرَفُونَ^{٣٢} كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى

گمراهی. پس کجا منصرف شده اید * بدینسان حق ثابت شد کلام رب تو بر

الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ^{٣٣} قُلْ هَلْ مِنْ شَرِّ كَلِمَةٍ

آنانکه فسق کنند، آنها نمی آوردند ایمان * بگو آیا از شرکاء شما

مَنْ يَبْدِئُ وَالْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدِئُ وَالْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

کی میکند بدو^۱ خلقت را باز میدهد عودت آنرا. بگو الله کند بدو خلقت را باز عودت دهد

فَإِنَّ تُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَاءِ كُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

بکجا تفکیک شده اید * بگو آیا از شرکاء شما کی میکند هدایت به حق؟

قُلِ اللَّهُ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ

بگو الله میکند هدایت بحق. آیا آنکه میکند هدایت به حق حق است که شود متابعت

(۱) میکند بدو: میکند آغاز

أَمْ لَا يَهِيئُ إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٥

يا آنکه نمی کند هدایت إلا که میشود هدایت. چه شده شمارا. چگونه حکم میکنید *

وَمَا يَرَى إِلَّا ذَنَابَ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحُقْقَ شَيْئًا

و نمیکند متابعت اکثر آنها إلا گمان را. یقیناً گمان نمی کند منفعت از حق چیزی.

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ٣٦ **وَمَا كَانَ هُدًى الْقُرْآنَ أَنْ**

یقیناً الله است علیم برآنچه میکنند فعل * و نیست که

يُعْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ اللَّهِ يَبْيَنُ يَدَيْهِ

افترا شده باشد بدون امر الله و لakan تصدیق است برآنچه پیش از آن بود

وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَبَّ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{٣٧} أَمْ يَعْلَمُونَ

و تفصیل کتابیست که نیست هیچ شک در آن از جانب رب العالمین * آیا میگویند

إِنَّمَا قَاتَلُوا إِسْرَارَةً مِثْلَهِ وَأَدْعُوا مِنْ أَسْطَاعُهُمْ مِنْ

افترا کردش. بگو بیارید سورتی مثل آن و دعوت کنید هر که را استطاعت دارید به

دُونَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِقِينَ ﴿٣٩﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا

عوض الله اگر هستید مردم صادق * بلکه تکذیب کنند آنچه را نتوانند احاطه کنند

بِعِلْمٍهِ وَلَكُمْ أَتْهِمُهُمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ اللَّهَ كَذَّابُ الظَّالِمِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

از علم او و هنوز نرسیده برایشان محتوی آن. بدینسان تکذیب کردند کسان از قبل آنها

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ

پس نظر کن چطور بود عاقبت ظالمین * و از آنها کسانی ایمان دارند برآن

وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ٤٠ وَإِنْ

و از آنها کسانی ندارند ایمان برآن. و رب تو بس علم دارد بر مفسدین * و اگر

كُلُّ بُوكَ فَقْلُ لِي عَمَلِي وَكُلُّ كُمْ عَمَلَكُمْ أَنْتُمْ بَرِئُونَ هَمَا أَعْمَلُ

تکذیب میکنند ترا و بگو بر من عمل من و بر شما عمل شما. شما اید بری آنچه میکنم

وَأَنَا بَرِّي وَمِمَّا تَعْمَلُونَ ٤١ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْأَمِعُونَ إِلَيَّكَ طَافَانْتَ

و منم بری از آنچه میکنید * و از آنها اند آنکه میدهند گوش بتو. آیا تو

لُسْمِعَ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ^(٤١) وَمِنْهُمْ مَنْ يُنْظَرُ إِلَيْكَ ط

می شنوانی کر را ولو باشدند بدون عقل * وازانه است آنکه میکند نظر بتو.

أَفَكُنْتَ تَهْدِي الْعُمَى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبَرِّوْنَ^(٤٢) إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ

آیا تو میکنی هدایت کور را ولو باشدند بی بصیرت * یقیناً الله نمیکند ظلم بر

النَّاسَ شَيْعًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ^(٤٤) وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ

مردم چیزی و لakan مردم نفس هایشان میکند ظلم * روزیکه کند حشر آنها را،

كَانُ لَهُمْ يَلْبِسُونَ الْأَسَاعَةَ مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ

مثلیکه نکردن درنگ إلا ساعتی از نهار که میکردند تعارف بین خود. بس

خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءَ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ هٰٗوَ إِنَّمَا

خاسرشدن آنانکه تکذیب کردند بلقاء الله و نبودند هدایت شدگان * و اگر

نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوْفِيقَكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

بنمائیم بتو بعضی آنچه کنیم و عده به آنها یا دهیم وفات ترا، نزد ماست مرجع آنها

ثُمَّ إِلَهٌ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ^{۴۶} وَإِنَّكُلِّ أُمَّةٍ لَّيَرْسُولُ فَإِذَا

باز الله است شهید بر آنچه میکردند فعل * و برای کل امت هاست رسول. پس وقتی

جَاءَ رَسُولُهُمْ فَظِيَّ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^{۴۷} وَ

باید رسول آنها فیصله میشود بین آنها به انصاف و برآنها نمی شود ظلم * و

يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ^{۴۸} قُلْ لَا أَمْلَكُ

میگویند کی است این وعده اگر هستید صادقین * بگو نیستم مالک

لِنَفْسِيُّ خَرَّاً وَلَا نَفْعًا إِلَامَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ

برای نفس خود ضرری و نه نفعی **إِلا آنچه خواهد الله.** هر امت دارد اجلی. چون بباید

أَجَلَهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ٤٩ **فُلُو**

اجل آنها باز نمیتوانند به تأخیر اندازند ساعتی و نه میتوانند مقدم آرند * بگو

أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَتَتْكُمْ عَذَابَهُ بِيَاتٍ أَوْ نَهَارًا أَمَّا ذَا يَسْتَعِجِلُونَ

آیا می بینید اگر بباید برشما عذاب او در شب یا نهار، برچه عجله خواهند کرد از آن

الْجُرْمُونَ ۝ أَنْهُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْتُمْ بِهِ طَائِئٌ وَقُدْ كُنْتُمْ بِهِ

مجرمين * آيا بعد آنکه واقع شد میاورید ایمان برآن؟ آلان و همین شما بودید که برآن

تَسْتَعْجِلُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُو قُوَّا عَذَابَ الْخُلُجِ

میکردید عجله * بازگفته شود بکسان ظالم ذاته کنید عذاب پاینده را.

هَلْ تُحْزِنُ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ وَيُسْتَنْبِونَاكَ أَحَقُّ هُوَ

آیا باشد جزا شما إلا آنچه بودید کااسب آن * و میپرسند از تو "آیا حق است این".

فَلْ إِنْ وَرِبِّ إِنَّهُ لَحَقٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ^{٥٣} وَلَوْاَنَّ

بگو بلى و بريم يقيناً آن است حق. و نميتوانيد عاجزش کنيد * و لو باشد

لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فُتَدَتْ بِهِ طَوَّسُرُوا

برای هر نفسی که ظلم کرد، آنچه در زمین است، زود کند فديه آنرا. و پنهان ميکنند

النَّدَامَةَ لَسَارَأُوا العَذَابَ وَقُتُنْيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

ندامت را وقتی ببينند عذاب را. و فيصله ميشود بين آنها به انصاف و برآنها

لَا يُظْلِمُونَ^{٥٤} أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَالَّا إِنَّ

نمیشود ظلم * خبردار که از الله است آنچه در آسمانهاست و زمین. خبردار که

وَعَدَ اللَّهُ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^{٥٥} هُوَ بِهِ حِجْرٌ وَّيُمِيدُتُ

وعده الله است حق و لاکن اکثر آنها ندارند علم * او میدهد حیات و میدهد موت

وَإِلَيْكُمْ تُرْجَعُونَ^{٥٦} يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ

و نزد او میکنید رجعت * يا اي مردم بس آمد برای شما موعظه از

رَبِّكُمْ وَشِفَاعَةٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ^{٥٧}

رب شما و شفاء برای آنچه در سینه هاست و هدایت و رحمت برای مردم مؤمن *

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذِلِكَ فَلَيُفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّنْهَا

بگو بفضل الله و بر رحمت او، بر آن باید کنید فرحت. آن است بهتر از آنچه

يَجْمَعُونَ^{٥٨} قُلْ أَرَعِيهِمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِزْقٍ فَلَا جُلُومُ

میکند جمع * بگو آیا می بینید چه نازل کرد الله برایشما از رزق باز میسازید

مِنْهُ حَرَامًا وَ حَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذْنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَغْتَرُونَ^{٥٩} وَ

از آن حرام و حلال. بگو آیا الله اذن داد بشما یا بر الله میکنید افترا * و

مَا ظَلَفُ الَّذِينَ يَغْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَنْبَرَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ طَانَ

چیست گمان آنانکه میکنند افترا بر الله دروغ را روز قیامت. یعنیاً

اللَّهُ لَذُ وَ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ^{٦٠} وَمَا

الله است دارای فضل بر مردم و لakan اکثر آنها نیستند شکرگزار * و نه

تَكُونُ فِي شَاءٍ وَمَا تَلْوَاهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ

باشی در کاری و نکنی تلاوت چیزی از قرآن و نکنید عمل از

عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفْيِضُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَعْزِزُونَ

عملی إلا هستیم بر شما شاهد وقتی مشغولید در آن. و نیست پوشیده

عَنْ رَبِّكَ مِنْ مُّثْقَالٍ ذَرَّةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا

از رب تو کدام مثقال ذره ئی در زمین و نه در آسمان و نه

أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتْبٍ مُّبِينٍ^{٦١} إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ

اصغر از آن و نه اکبر ^{إلا} است در کتاب مبين * آگاه باش که اولیاء

اللَّهُ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ^{٦٢} إِلَّا إِنَّ الَّذِينَ أَنْتُمْ وَكَانُوا

الله، نه خوف برآنهاست و نه آنها میکنند حزن * کسان با ایمان و هستند

يَتَّقُونَ^{٦٣} لَهُمُ الْبُشِّرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا

با تقوا ! * برای آنهاست بشارت در حیات دنیا و در آخرت. نیست

تَبْدِيلٌ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ^{٦٤} وَلَا يَحْزُنْكَ

تبديل در کلمات الله. اینست همان فوز^۱ عظیم. * و نکند محزونت

قُولُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^{٦٥} أَلَا إِنَّ اللَّهَ

قول آنها. یقیناً عزت است از الله جمیعاً. اوست السمع العلیم^۲ * الا یقیناً از الله است

مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَبَعَ الدِّينَ يَدْعُونَ

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین. و چه را میکنند متابعت آنانکه میکنند دعا

۱) فوز: کامیابی ۲) السمع العلیم: همه چیز را میشنود و همینکه شنید بر آن علم کامل دارد

مَنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ طَانْ يَتَبَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

بعوض الله شركاء را. نمیکنند متابعت إلا گمان را و نیستند آنها إلا

يَخْرُصُونَ^{٦٦} هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

دروغ گويان * اوست که ساخت برایشما لیل را تا سکون کنید در آن و نهار را

وَمُبِصِّرًا طَانْ فِي ذَلِكَ لَا يَتِ لِقَوْمٍ يُسَمِّعُونَ^{٦٧} قَالُوا تَخَذِّلَ اللَّهُ

بصیرت بخش. یقیناً در اینست آیات برای قومیکه * میگویند اتخاذ کرد الله

وَلَكَ أَسْبُحَنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ

ولدى، سبحان به ذات او. اوست غنى. ازاوست آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمين. نیست

عِنْدَ كُمْرٍ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهِذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ^{٦٨}

* نزد شما کدام حجتی بر آن. آیا میگوئید بر الله آنچه ندارید علم

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَغْتَرِرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ^{٦٩}

* بگو یقیناً آنانکه میکنند افترا بر الله دروغ را، نمیشوند کامیاب.

مَتَّاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذْيَقُهُمُ الْعَذَابَ

متاعی است در دنیا باز نزدماست مرجع آنها باز دهیم ذائقه آنها را از عذاب

الشَّدِيدُ يُدْرِبُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ^{٧٠} وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ

شدید چونکه همواره میکردند کفر * و تلاوت کن برایشان خبر نوح را. وقتی گفت

لِقَوْمٍ لَيَقُولُ إِنَّ كَانَ كُبُرًا عَلَيْكُمْ مَقْارِبٌ وَتَذَكَّرٌ كَيْرٌ بِآیَتِ

بقوم خود یا قوم اگر هست گران بشما مقام و تذکارم از آیات

اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَمَا جِئْنُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُ

الله پس بر الله توکل میکنم باز جمع کنید امر خودرا و شرکاء خودرا تا نباشد

أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غُلَمَةٌ ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيْهِ وَلَا تُنْظِرُونَ^{٧١} فَإِنْ تَوَلَّهُمْ

امر شما برشما مجھول باز تطبیق کنید بر من و ندھید مهلتم * اگر برگشتید،

فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ

کجا خواستم از شما کدام اجر. نیست اجرم الا بر الله و امر شدم که

اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَلَّ بُوْهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي

باشم از جمله مسلمین * کردند تکذیب اورا دادیم نجات اورا و هر که بودمعیت او در

الْفُلُكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَآغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

کشتی و ساختیم آنها را خلاف و غرق کردیم آنانرا که تکذیب کردند آیات مارا.

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْبَنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعْثَنَا مِنْ بَعْدِهِ

بکن نظر چه شد عاقبت باز بعث کردیم از بعد او منذرین *

رُسْلًا إِلَى قَوْمٍ هُمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا

رسُل را بسوی قوم آنها و آمدند پیش آنها با بینات مگر نبودند که ایمان آرند با آنچه

كَلَّ بُوَابَهٖ مِنْ قَبْلِ طَكَّلَكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِلِينَ^{٧٤}

تکذیب کردند از قبل. بدبسان مهرنهیم بر قلوب تجاوز کاران *

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ هِمْ مُوسَىٰ وَهَرُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِيمَ

باز بعث کردیم از بعد آنها موسی و هارون را برای فرعون و ملائے او^۱

۱) ملائے او: درباریان او، سرداران او، مردم دانسته و با اقتدار او.

بِإِيمَانًا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا لُجُورًا مِّنْ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ۝

با آیات خود مگر تکبر کردند و بودند مجرم قوم وقتی آمد برایشان حق

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ۝ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ

از نزد ما گفتند یقیناً اینست سحر مبین * گفت موسی چنین میگوئید

لِلْحَقِّ لَهَا جَاءَ كُمْ أَسْحَرُهُمْ أَوَلَا يُفْلِهُ السَّارِحُونَ۝ قَالُوا

راجع بحق چون آمد بشما؟ آیا سحر است این. و نیابد فلاخ * گفتند ساحران

أَجْعَلْنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا كَمَا عَلَيْكُوا بَاءَنَا وَنَكُونَ لَكُمَا الْكِبِيرُ يَأْوِ

آیا آمدی تا بگردانی مارا از آنچه یافتیم برآن آبا خودرا، و شود از شما کبریاء

فِي الْأَرْضِ طَوَّافًا مَحْنُونَ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ^{٧٨} وَقَالَ فِرْعَوْنُ اتُّوْزِنُ

در زمین. و نمیشویم بشما دو مؤمنان * و گفت فرعون بیارید برایم

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلَيْهِ^{٧٩} فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا

کل ساحران علیم را * وقتی آمدند ساحران گفت برایشان موسی بیاندازید

مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَاهُ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ لَا

آنچه شما میاندازید * پس وقتی انداختند گفت موسی آنچه آورده اید آنرا،

السِّحْرُ طَرَانٌ اللَّهُ سَيِّدُ الْعِظَمَاتِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصِلُّ إِلَّا عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

سحر است. یقیناً الله میسازد باطل آنرا. یقیناً الله نمیکند اصلاح عمل مفسدان را *

وَإِنَّ اللَّهَ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَىٰ

وحق میکند الله حق را با کلمات خود ولو کریه باشد برای مجرمین * ونیاورد ایمان بموسی

إِلَّا ذُرْيَةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَ أَرْضَهُمْ

الا فرزندان از قوم او نسبت خوف از فرعون و ملاء آنها

أَنْ يَغْتَنِمُ طَوْلَانَ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَكَبِيرٌ

که باندازند بفتنه آنها را. و یقیناً فرعون بود علو جو در زمین. و یقیناً او بود از مردم

الْمُسْرِفِينَ^{٨٣} وَقَالَ مُوسَىٰ يَقُولُ إِنْ كُنْتُمْ أَمْتَحِنُهُمْ بِاللَّهِ

اسراف کنندگان * و گفت موسی يا قوم اگر هستید دارای ایمان بر الله

فَعَلَيْهِ تَوَكُّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ^{٨٤} فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمین * پس گفتند بر الله توکل میکنیم.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ لَا وَنَحْنُ أَنَا بِرَحْمَتِكَ

رب ما نیاندار مارا بفتنه قوم ظالمان * و نجات ده مارا برحمت خود

مِنَ الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى وَآخِيهِ أَنْ تَبُوَا

از قوم کافران * و وحی کردیم به موسی و برادرش که بناندید

لِقَوْمٍ كُمَّا بِمِصْرَ بَيْوَتًا وَاجْعَلُوا بَيْوَتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

برای قوم خود در مصر خانه ها و بسازید خانه های خود را قبله و بر پا دارید صلات را.

وَلَشَرِ الْبُؤْمِنِينَ^{٨٧} وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ أَتَيْتَ قَرْعَوْنَ وَ

و بشارت بدھید برای مؤمنان * و گفت موسی رب ما بیشک تو داده ای فرعون و

مَلَائِكَةَ زِينَةَ وَآمُوا لَّا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَرَبَّنَا لِيُخْلِدُوا عَنْ

ملاء او را زینت و اموال در حیات دنیا رب ما تا گمراه کنند از

سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى آمُواالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ

سبيل تو. رب ما محو肯 بر اموال آنها و شدت آر بر قلبهای آنها

فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ^{٨٨} قَالَ قَدْ أُحِبِّيَتْ

تا نياورند ايمان حتى ببينند عذاب اليم را * گفت اينك مستجاب شد

دَعَوْتَكُمْ فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَبَعَّرْ^{٨٩} سَبِيلَ الدِّينِ لَا يَعْلَمُونَ

* دعای شما دو بکنید استقامت و نکنید متابعت سبيل کسان بي علم را *

وَجَاءُوكَانِيَّا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعُهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ

وَعَبُورِدَادِيمْ بَنِي اسْرَائِيلَ رَا از بَحْر، مِيكَرَدْ تَعْقِيب آنَهارَ فَرَعُونْ وَلَشَكَرْ او

بَغْيَا وَعَدْ وَأَطْحَقَ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرْقُ قَالَ أَمَدَنْتُ أَنَّكَ لَا إِلَهَ

بِعَوْاتْ وَدَشْمَنِيْ. حَتَّى كَهْ ادْرَاكْ كَرَدْ غَرْقْ شَدَنْ رَا گَفَتْ اِيمَانْ آورَدَمْ يَقِينَا كَهْ لَا إِلَهَ

إِلَّا إِلَهِيْ أَمَدَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ٩٠

* إِلَّا آنَكَهْ اِيمَانْ دَارَدْ بِرَاوْ بَنِي اسْرَائِيلَ وَمِنْمَ از مُسْلِمِيْنَ

اَلْئَنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۚ فَالْيَوْمَ

آلان و بس میکردی عصیان قبلًا و بودی از مفسدین * پس امروز

نُنْهِيْكَ بِبَدَنِكَ لَا تَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اِلَّا هُوَ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ

دهیم نجات ببدنت تا باشی برای اخلاف آیتی. و یقیناً کثیر از

النَّاسِ عَنِ اِيْتِنَا لَغَفِلُونَ ۚ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوِّأً

مردم از آیات ما غافل هستند * و البته جا دادیم بنی اسرائیل را جای

صَدِيقٌ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمْ

صدق ورزق دادیم آنها را از پاکی ها. مگر نکردند اختلاف حتی آمد ایشان را

الْعِلْمُ لِإِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ بِيُنْهَمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَعْلَمُوا

علم. یقیناً رب تو میکند فیصله بین آنها یوم قیامت در آنچه بودند

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ^{٩٣} فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسُئِلُ

در آن در اختلاف * پس اگر هستی در شک از آنچه نازل کردیم بتو بکن سؤال

الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكَ لَفَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ

آنراکه میکردند قرات کتاب را از قبل تو. البته آمده برایت حق از

رَبِّكَ فَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الْمُجْنَّنِينَ^{٩٤} وَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الَّذِينَ

رب تو پس مباش از شک آرندگان * و مباش از آنانکه

كَلَّ بُوَايَاٰتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَسِيرِينَ^{٩٥} إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ

تکذیب کردند آیات الله را که شوی * یقیناً آنانکه حق شد

عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ^{٩٦} وَلَوْجَاءَ تُهْمَمْ كُلُّ أَيَّتِهِ

برآنها کلمه رب تو، نمی آورند ايمان * و لو بيايد برای آنها کل آيت

حَتَّىٰ يَرَوُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ^{٩٧} فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْيَةً أَمَّتْ

حتی ببینند عذاب اليم را * مگرچرا نبود فریه که ايمان آرد

فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُولُسَ طَلَّسَا أَمْنُوا كَشْفَتَ عَنْهُمْ

تامیکردمنفعت او را ايمانش إلا قوم يonus. وقتی ايمان آوردند دور کردیم از آنها

عَذَابَ الْخُزُرِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَعْنَهُمُ إِلَى حَيْنٍ ٩٨

* عذاب رسائی را در حیات دنیا ودادیم متاب آنها را الى مدتی

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا طَأْكَنْتُ

واگر خواهد ربت میآورد ایمان هر که در زمین است، کل آنها جمیعاً. آیا تو

تَكُرِّهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٩٩ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ

میکنی جبر بر مردم تاکه شوند و نه میتواند نفسی که

تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

آرد ایمان **إِلَّا** باذن **الله**. **وَ مَيْبَدِدْ رِجْسَ رَا** کسانیکه
بر

لَا يَعْقِلُونَ^{١٠٠} قُلْ انْظُرْ وَمَا ذَرْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

نمیکنند تعقل * بگو نظر کنید آنچه در سماوات و زمین است. و نمیکند

تُغْنِي الْآيَةُ وَالنُّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ^{١٠١} فَهَلْ

مفاد آیات و انذار برای قوم بی ایمان * مگر آیا

١) رجس: عذاب پلید، رشت، پلید، نحس، شنیع

يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ اللَّهِ الَّتِي خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ فَقُلْ

ندارند انتظار إلا مثل روزگار کسانیکه گذشتند از قبل آنها. بگو

فَإِنْتَظِرُ وَا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ ١٠٢ **نُحَمَّدُ نُجَاهُ رُسُلَنَا**

باشید منظر منم با شما از منتظرین * بازمیدهیم نجات رُسل خودرا

وَالَّذِينَ أَمْنَوْا كَذِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجَاهُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ١٠٣ **قُلْ يَا يَاهَا**

و کسان با ایمان را همچنین. حق است بر ما نجات * بگو يا اي

الْئَاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ

مردم اگر هستید در شک از دینم نمی کنم عبادت آنرا که

تَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ

میکنید عبادت بدون الله ولا肯 میکنم عبادت الله را که میدهد وفات بشما.

وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^{١٠٤} وَأَنْ أَقِمُ وَجْهَكَ

و امر شده ام که باشم از مؤمنین * و آنکه قائم کن وجه خود را

لِلَّهِ يُنِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ^{١٥٥} وَلَا تَنْعُمْ مِنْ

بر دین حنیف و نباش از مشرکین * و نکن دعا به

دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا هُنَّ

جای الله آنچه نکند نفع برایت و نه ضرر برایت. واگر کردی باز توئی آنگاه از

الظَّالِمِينَ^{١٥٦} وَإِنْ يَمْسِكَ اللَّهُ بِضُرِّكَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ

ظالمین * واگر کند مس بتو الله ضری باز نیست کاشفی برایش إلا او، و اگر

يُرِدُكَ مَخْيَرٍ فَلَا رَأْدٌ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

کند اراده بتو خیری نیست رد کننده فضل او. میکند نصیب آنرا هر کرا خواهد از عبادش.

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ

و اوست غفور رحیم * بگو یا ای مردم البته آمد بشما حق از

رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَكْتُمُ إِلَنْعَنِيهِ وَمَنِ صَلَّ

رب شما. هر که هدایت شد بیقین میشود هادی نفس خود و هر که گمراه شد

فَإِنَّمَا يَحْلِفُ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بَوْكِيلٌ^{٦٨} وَإِنِّي هَا يُوحَى

بيقين ميشود گمراه آن. و نیستم من برشما وکیل. * وتابع شو آنچه شد و حی

إِلَيْكَ وَاصْرِرْحَتِي يَحْكُمُ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ^{٦٩}

* برايت و صبركن حتى کند حکم الله. و اوست بهترین حاکمین